

S.C.R.

సర్వోన్నత న్యాయస్థానాల నివేదికలు 935

భీభూతి భూషన్ చట్టర్జి

వర్రెస్

ది స్టేట్ ఆఫ్ బిహార్

1959

అక్టోబర్, 6.

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్ మరియు కె.సుబ్బ రావు న్యాయమూర్తులు]

న్యాయస్థానమునకు చెల్లించవలసిన రుసుము (court fee) – నేర పున: పరిశీలన దరఖాస్తు తో పాటు సమర్పించిన క్రింది న్యాయస్థానం యొక్క ధృవీకరించిన పత్రాలు – వీటిపై కోర్టుకు చెల్లించవలసిన రుసుమును విధించవచ్చునా – సెక్షన్ 4, షెడ్యూల్ I, ఆర్టికల్ 9 – న్యాయస్థానమునకు చెల్లించ వలసిన రుసుముకు సంబంధించిన చట్టము, 1870.

తనకు వ్యతిరేకముగా క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 107 క్రింద యొక్క ఆదేశములపై మరియు ఇట్టి ఆదేశములను ధృవీకరించిన అదనపు సెషన్స్ జడ్జి యొక్క తీర్పును సవాలు చేస్తూ , అప్పీలుదారు పాటూ ఉన్నత న్యాయస్థానము నందు ఈ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ అప్లికేషన్ ను క్రింది న్యాయస్థానము వెలువరించిన ఆదేశములు ధృవీకరించిన పత్రముల పై న్యాయస్థానమును చెల్లించవలసిన రుసుము చెల్లించ కుండా సమర్పించినాడు. ఉన్నత న్యాయస్థానమునందు అనుసరించబడుతున్న ఆచార ప్రకారము , ధృవీకరించిన పత్రముల పై రుసుము చెల్లించ వలసి ఉన్నదన్న విషయము సరైనది , మరియు ఇట్టి నిబంధన షెడ్యూల్ I, ఆర్టికల్-9 క్రింద కోర్టుకు చెల్లించవలసిన రుసుము సరైనదని పేర్కొన్నారు. ఈ సం దర్భంలో, అప్పీలెంటు , శాసనముల ప్రకారము నిందితుడైనందున ఒక వ్యక్తికి తన పై ఆ నిందను సమర్థించే అన్నీ పత్రాలను ఉచితంగా ఇవ్వవలసి ఉన్నదనియు, మరి అలాంటప్పుడు నేర ధృవీకరణము చేయు పత్రాల పై కోర్టు రుసుము చెల్లించడం శాసన సభ యొక్క చట్టాలకు విరుద్ధముగా ఉన్నదని మనవి చేసినాడు.

తీర్పు:-

కోర్టు ఫీజు సెక్షన్ 4, ప్రకారము నేర సంబంధిత ప్రకటించిన తీర్పులపై , వాటిని ఉన్నత న్యాయస్థానములో సమర్పించినపుడు , దాని పై చెల్లించవలసిన కోర్టు రుసుము ఆర్టికల్ 9, షెడ్యూల్ I, ప్రకారము చెల్లించవలసి ఉంది.

James Paul Alexander Vs. James Arthur Edwards ILR 1953 TC69 – ఆమోదించబడింది. మరింత నిర్ణయించబడింది.

కోర్టు ఫీజు చట్టము లభించు ఆ సమయ మందు , దాని నియమ నిబంధనలు చేకూర్చినప్పుడు , వాటి యొక్క సిద్ధంత పరమై న ధృష్టి , నేర సంపాత యందు లభించిన నియమ సహేతుకమైనది కాకపోవచ్చును. నేర పునర్విచారణ పరిధి.

నేర పునర్విచారణ మనవి సంఖ్య.199/1957 .

అప్పీలుదారుకు : P.K చటర్జి

ప్రతివాదికి: NS బింద్ర మరియు D. గుప్త

న్యాయస్థానము యొక్క తీర్పును , 6-10-1959 నాడు న్యాయమూర్తి శ్రీ గజేంద్ర గడ్కర్ చే ప్రకటించబడినది.

కోర్టు ఫీ చట్టము నందలి ఆర్టికల్ 9, షెడ్యూల్ I, యొక్క నిర్మాణాన్ని గురించి లేవనెత్తిన ఒక సంక్షిప్తమైన ప్రశ్నను విషయ పరచుటకై పాట్నా ఉన్నత న్యాయస్థానము జారీ చేయబడి ధ్రువపత్రము ఆధారముగా ఈ అప్పీలు సమర్పించబడినది.

ప్రథమ శ్రేణి న్యాయస్థానము , భాగల్పూరు నందు , అప్పీలుదారు అయిన భి భూతి భూషణ్ కు వ్యతిరేకముగా సెక్షన్ 107 నేర సంహిత ప్రకారము చర్య ప్రారంభించబడింది. ఈ చర్య యందు న్యాయమూర్తి అప్పీలుదారుని రూ.5 ,000/- (అయిదు వేల రూపాయలు) వ్యక్తిగత ----- ఇద్దరు జామినులలో తాను శాంతికామకుడుగా ఒక సంవత్సర కాలము ఉంటానని అంగీకరిస్తూ పూచీకత్తు వ్రాయమని ఆదేశించినాడు. ఈ ఆదేశాన్ని , అప్పీలుదారుడు భాగల్పూరు అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి యందు సవాలు చేసాడు. ----- న్యాయమూర్తి , దిగవ న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పుతో ఏకీభవించి ,

అప్పీలును కొట్టివేసింది. ఇట్టి తీర్పును అంగీకరించని అప్పిలెంటు, పాట్నా ఉన్నత న్యాయస్థానమందు, నేర పునర్విచారణ దరఖాస్తు నెం.924/1967 గా సమర్పించింది. ప్రస్తుత పునర్విచారణ దరఖాస్తుతో పాటుగా, అప్పీలుదారు దిగువ రెండు న్యాయస్థానాలు ప్రకటించిన తీర్పు యొక్క ధృవీకరించిన పత్రములు కూడా సమర్పించినట్లుగా తెలుస్తున్నది. కానీ ఇట్టి ధృవీకరించిన పత్రములపై , అప్పీలుదారు ఎటువంటి కోర్టు రుసుమును చెల్లించలేదు. అప్పుడు అప్పీలుదారుని రెండు పత్రులపై రూ.52.75 మరియు రూ.50.75 చెల్లించమని ఆదేశించడమైనది.

అప్పిలెంటు ఈ ఆదేశాన్ని సవాలు చేసినందున , అతని యొక్క పునర్విచారణ దరఖాస్తు , అట్టి ధృవీకరించిన పత్రముల పైన కోర్టు ఫీజు చెల్లించాలా వద్దా అన్న ప్రశ్నను , తీర్మానించుటకై మరియు కోర్టు ఫీ బిళ్లతనకి యొక్క నివేదికను , న్యాయస్థానము నందు ఉంచబడినది. దీని పై న్యాయస్థానము కోర్టు ఫీ తనిఖీ అధికారి యొక్క నివేదిక , పరిశీలించిన అనంతరము , అట్టి నివేదన , హై కోర్టులో ఉన్న ఆచారానికి అనుగుణంగా ఉన్నదని మరియు ఆర్డికల్-9 యొక్క నియమాలను సమర్పిస్తుందని అభిప్రాయపడింది. ఫలితంగా, అప్పిలెంటు యొక్క వాదన ధృవీకరించిన శుద్ధ పత్రులపై కోర్టు ఫీజు చెల్లించవలసిన అవసరం లేదన్నదాన్ని, నివేదనను తిరస్కరిస్తూ , రెండు వారాలలోగా ఆ పత్రులపై స్టాలపు బిళ్లలను అంటించాలని ఆదేశించింది. ఈ కార్ల క్రమము , ఈ ఆదేశాలు ప్రకటించిన ----- , రెండు వారాలలోగా చేయాలని ఆదేశించింది. అప్పుడు అప్పీలుదారుడు , ---134(1)(c) భారత రాజ్యాంగం ప్రకారము , భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానానికి అప్పీలు చేసుకోవడానికి సరియైన దావాయని , విషయాన్ని ధృవీకరిస్తూ , ఒక ధృవపత్రము జారీ చేయవలసినారు. హై కోర్టు కు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. అట్టి ధృవ పత్రముతో ఈ అప్పీలు దాఖలు చేయబడింది. అప్పిలెంటు తరపున శ్రీ P.K చటర్జి గారు , ఈ విషయంలో ---- పాట్నా హై కోర్టు యొక్క అభిప్రాయం , ఆర్డికల్-9 యొక్క, నియమ నిర్మాణానికి విరుద్ధంగా ఉందని తెలిపినారు. పాట్నా హై కోర్టు లో ఆచారంగా ఉన్న ఈ నియమానికి గల --- పరీక్షించుటకై ఈ దావా నివేదించబడినదిగా తెలిసినారు.

ఈ సందర్భములో ఆర్డికల్-9 ని సరియైన రీతిలో అర్థము చేసుకొనుటకు , నేర ప్రక్రియా సంహిత -173(4) ప్రకారము , నిందులకు అవసరమైన ---- ఉచితంగా సరఫరా చేయాలన్న సందర్భము , ఆ భావాన్ని శాసన సభ అంతర్గతంగా వెల్లడించిన భావాలని సరియైన రీతిలో స్వీకరించడం సబబుగా ఉంటుందని తెలిపినారు. Cr.P.C. లోని సెక్షన్ 173(4) కింద విచారణ ప్రారంభించటానికి ముందు ,

పోలీసు స్టేషను నందలి ఒక భాద్యతాయుత మైన అధికారి , తనకు అందచేయబడిన దరఖాస్తు (---) దానికి సంబంధించిన కారణాన్ని వివరించే దరఖాస్తు కాని లేదా సెక్షన్ 154(1) ప్రకారము జారీ చేయబడిన ప్రథమ సమాచారము ---- మరియు దానికి సంబంధించిన ఇతర పత్రములను ఉచితంగా నింద .... వ్యక్తికి సరఫరా చేయాలి.

సెక్షన్ 207 A ప్రకారము నిందితుడు సంబంధిత న్యాయాధికారి ముందు హాజరు పరుచబడినప్పుడు నిందితుణ్ణి ..... ఎదుట హాజరు పరిచినప్పుడు సెక్షన్ 173(4) లో సూచించబడిన నియమ నిబంధనలను , అన్నీ ప్రారంభించినారన్న విషయాన్ని, తాను పరిశీలించి సంతృప్తి చెందారు . సెక్షన్ 210(2) ప్రకారము నిందితుడి పైన మోపబడిన అభియోగాలు రూపొందించిన తదుపరి , వాటిని నిందితునికి చదివి వినిపించి, అవసరమైనప్పుడు దాని --- అతనికి ఉచితంగా ఇవ్వాలి. న్యాయాధికారి , 251A (1) ప్రకారము, సెక్షన్ 173(4) లో ని నిబంధన పాటించినట్లు గ్రహించినట్లయితే అనుమానాస్పద పత్రాలన్నింటిని , నిందితునికి అందచేయమని , న్యాయాధికారి ఆదేశించాలి. అదే విధంగా 371 (1) ప్రకారము , ఎప్పుడైతే నిందితుడు ధరఖాస్తు చేసినాడో , అప్పుడు --- కేసులో తప్ప మిగితా అన్ని సందర్భాలలో , తీర్పు యొక్క ప్రతిని ఉచితంగా అందచేయాలి , మరియు సెక్షన్ 548 నిందితునికి న్యాయాధికారి చే లభించబడ్డ ఆరోపణ --- ; న్యాయాధికారి గాని న్యాయాధికారుల సమూహం కాని లభించిన సాక్షి యొక్క వాఙ్మూలాన్ని కానీ, ఇంకా ఏమైన భద్ర పరచుబడి గ్రంథాలు గాని, పత్రాల యొక్క ప్రతులను గాని , అట్లు చేయుటకు (Records) ఒక ప్రత్యేకమైన కారణం ఉన్నదని తలచినప్పుడు పైన తెలిపిన పత్రులను ఉచితంగా నిందితుడికి ఇవ్వాలి. నిందారోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తికి సంబంధిత పత్రాలు ఉచితంగా అందచేయాలన్న శాసనిక విధానం లేదా ఉద్దేశము , ఆర్టికల్ 9 ప్రకారము పైన పేర్కొన్న ఉచిత కాపీలపై కోర్టు ఫీ చెల్లించాలనడం , శాసనిక ఉద్దేశం లేదా వివాదానికి విరుద్ధంగా ఉందన్నది , అప్పిలెంటు యొక్క వాదన. కోర్టు ఫీజు చట్టములోని నిబంధనలు కక్షిదారుకు అనుకూలంగా ఉండేటట్లుగా అర్థము చేసుకోవాలి , మరియు కక్షి దారు యొక్క సంబంధిత పత్రము కోర్టు నియమ నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా ఉందని ఋజువు అయితే తప్ప , కోర్టు ఫీజు వసూలు చేయరాదని చట్టం చెప్తుందనేది వాది యొక్క మనవి. మరియు సెక్షన్ 9 యొక్క ఉద్దేశమని ఉదారాస్య భావంతో అర్థం చేసుకోవాలన్నది మరియు సెక్షన్ 9 యొక్క పదజాలాన్ని కూడా ప్రస్తుత దావాకు అనుకూలంగా

అన్యాయంగా ఉపయోగించాలి అన్నది రెండో వాదన కానీ , పై రెండు వాదనలు కూడా మమ్ములను సంతృప్తి పరచలేకపోయినాయి.

నేర సంహిత యొక్క నియమాలు , ఎలాంటి విధాన నిర్ణయము ప్రకారముతయారు చేసిన, అని ఈ చట్ట నిబంధనలు ఆస్వాయించుటలో ఎలాంటి సహాయముబ్ చేయలేదు చట్టం యొక్క మొదటి లేదా రెండవ షెడ్యూల్ లో నిర్వహించ బడిన దస్తావేజులు సెక్షన్ 4 ప్రకారము కోర్టు ఫీజు చెల్లించినట్లైతే తప్ప వాటిని, కోర్టులో నివేదించరాదని , దానిని ప్రదర్శింపరాదని , లేదా భద్రపరచుటకు స్వీకరింపబడదు. అటువంటి పత్రాలకు చట్టము నందలి సంబంధిత నియమాల ప్రకారము నిర్దేశించిన రుసుము చెల్లించాలి. ఈ విధంగా 4 సెక్షన్ లు --- ప్రతి పత్రానికి నిర్దేశించిన కోర్టు రుసుము తప్పక చెల్లించాలి. పైనే పేర్కొన్న నిబంధనల యొక్క నిర్ణయములో , అన్యాయించుటకు , నేర సంహిత యొక్క నిబంధనలు అన్యాయించడములో ఎలాంటి ఊహ జీవిత ---- అన్యాయము సహాయ కాలంగా ఉండదు.

అదే విధంగా , సెక్షన్ 9 యొక్క పదజాల నిర్దారణకు పై ఆధారము పై ఆధారపడలేము కూడా , అట్టి పదజాలాన్ని రెండు విధములుగా ఉపయోగించలేని సంధర్భములో అట్లు ఆధారపడుట నిరుపయోగము. ఎప్పుడైతే సెక్షన్ 9 యొక్క పదజాలము సరియైన అన్యాయము కలిగి ఉండి , దీని కోర్టుకు అప్పీలుదారు , కోర్టు రుసుముకు లోబడి వేరే నియమాన్ని అంగీకరించరాదని కోరవచ్చు , కానీ అట్టి పదాలు , ఒక విధానాన్ని మాత్రమే ----- అంగీకరిస్తే , అట్టి వాదన ఉదాం వాద సిద్ధాంతానికి సరియైనది అన్యాయించదు. ఎప్పుడైతే సెక్షన్ 9 లో గల పదాల యొక్క పొందిక ప్రయోజనం --- న్యాయబద్ధంగా ఉంటుందో, అట్టి నియమ న్యాయబద్ధమైనదా లేదా అని --- అసంభద్ధమైనది అవుతుంది.

న్యాయమూర్తి Black Burn Cortnex Iron Company V. Black దావాను విచారిస్తు , పన్ను విధించే నియమాన్ని గురించి , “ప్రశ్నించే విధానాన్ని ప్రస్తావిస్తూ” ఎప్పుడైతే పన్ను విధించే ఉద్దేశం స్పష్టంగా తెలిసినపుడు , పన్ను విధించే విధానం సరియైనదిగా లేక సమానమైన విధానము ఏమిటి” అని ఆలోచించవలసిన అవసరం లేదని అభిప్రాయపడినాడు. కాబట్టి సెక్షన్ 9 గురించి ఆలోచించి , దాని యొక్క ---- అర్థము ఏమిటన్నది లో బడ్డాము.

షెడ్యూల్ I లోని ఆర్టికల్ 6 ఏదైనా అనువాద ప్రతి --- తీర్పు యొక్క అనువాదము కానీ --- శక్తి వంతమైన పదాల పై చెల్లించ వలసిన కోర్టు రుసుము మరియు సెక్షన్ 7 డిక్రీల పై చెల్లించవలసిన

రుసుమును గురించి సూచిస్తుంది. కాని, మన ప్రస్తుత దావా నందు మనము ఆర్టికల్ 6 or 7 ప్రకారము ఏ దస్తావేజులపై కోర్టు రుసుము చెల్లించాలో వాటి గురించి ప్రస్తావించుటలేదు.

Art.9 యొక్క పదజాలము ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.

9. ఏదైన ఒక ఆదాయవనరు , న్యాయశాఖ ఉత్తర్వులు ఈ చట్టములో పొందబడని ఆదేశము, లేక ఏదైన ఖాతా , వాంగ్మూలము, నివేదన సి.ఎల్ లేద నేర సంబంధమైన , ఆదాయపు న్యాయసందర్భములో పొందినదైనా; ప్రభుత్వ ఎలనా సంబంధాలు ముఖ్య అధికారి యొక్క అనుమతుల ----	ప్రతి మూడు వందల అరవై లేదా దాని పై పదాలను	సరియైన రుసుము ఎనిమిది అణాలు

పై పట్టికద్వారా, నేర న్యాయస్థానము నుండి తీసుకొనబడి వాంగ్మూలము యొక్క ప్రతి పై ఆర్టికల్ 9 ప్రకారము కోర్టు ఫీజు చెల్లించవలెనని స్పష్టమవుతున్నది , కాబట్టి , నేర న్యాయస్థానము తీసుకొన ఆదేశముల ప్రతి పై కోర్టు ఫీజు చెల్లించవలసి ఉన్నదన్న నియమ ఆర్టికల్ 9 ప్రకారములో లేదని --- షెడ్యూల్ I ప్రకారము పూర్తిగా అసంబద్ధమైనది. ఒక వేల క్రిమినల్ న్యాయస్థానము నందు చేసిన వాంగ్మూలము యొక్క ప్రతిని దాఖలు చేసినట్లయితే దాని పై సెక్షన్ 9 లో చూపిన విధంగా కోర్టు ఫీ చెల్లించాలి. ఈ నిబంధన విభేదించబడలేదు. క్రిమినల్ కోర్టు నందు చేసిన ప్రకటన మరియు విచారణ అనునది న్యాయమైన విచారణ. సెక్షన్ 4 న్యాయక్రియాసంహిత ప్రకారము జరిపే ప్రక్రియ ; ఈ సందర్భమునందు ---- సాక్షులను విచారించే ప్రక్రియను న్యాయ --- ప్రక్రియగా నిర్వచిస్తున్నది. క్రిమినల్ చర్య యందు చేయబడే ప్రతి చర్య న్యాయ నిర్వహణకు సంబంధమైన మరియు ఈ అప్పీలు నందు ప్రశ్నించబడిన ఆదేశాలు ఈ చట్టము పరిధిలోనికి రావు అనడానికి వీలులేదు. మా ముందు 107

న్యాయసంహిత ప్రకారము ప్రకటించబడిన తీర్పులు మా ముందు , న్యాయ ప్రక్రియ యందు ప్రకటించబడిన ఆదేశములు కావని వాదించబడలేదు. కావున ఒక న్యాయ ప్రక్రియ యందు వెలువడించబడిన ఉత్తరవు. ఉన్నత న్యాయస్థానమునందు సవాలు చేయబడాలని తలచినట్లయితే , అది తప్పక సెక్షన్ 9 నిబంధనను స్పష్టంగా ఆకర్షిస్తుంది.

ఆ విధంగా సెక్షన్ 9 లో ఉపయోగించిన పదజాలము చాలా స్పష్టంగా ఉంది , మరియు మా యొక్క అభిప్రాయములో అది సరియైన పద నిర్మాణము కలిగి మనలను ఒకే నిర్ణయానికి నడుపుతుంది. అది ఏమిటంటే నేరస్థానము ప్రకటించే తీర్పు కానీ ఆదేశము యొక్క ధృవీకరణ పత్రులు కానీ సెక్షన్ 9 లో పొందుపరచిన విధంగా కోర్టు ఫీజులు , స్టాంపులు అంగీకరించవలసిందే. గత కొన్ని సంవత్సరాలు హై కోర్టు లో కొనసాగుతున్న ఈ ఆచారమును అనుసరించి , ఉన్నత న్యాయస్థానము తీసుకున్న నిర్ణయము అక్కడ అమలులో వున్న , ఆచారం మరియు నిబంధనలకు పూర్తిగా అనుగుణంగా ఉంది మరియు సెక్షన్ 9 కి అనువుగా ఉందని మేము సంతృప్తిని చెందినాము.

ఇదే ప్రశ్న **James Paul Alexander Vs. James Arthor Edwards** దావాయం కొచ్చిన్ ఉన్నత న్యాయస్థానము నందు లేవనెత్తబడింది. ఈ దావాలో ఉన్న పరిస్థితులు మరియు విషయాలు , అంశాలను దృష్ట్యయందుంచుకొని అదే నిర్ణయము సరియైనదని తీసుకొనడం జరిగింది.

చివరిగా ఆర్టికల్ 9 లో కోర్టు ఫీజు విషయములో అప్పీలుదారుడు లేవనెత్తిన వివాదంలో కొంత బలము ఉందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. కొన్ని సందర్భాలలో ఆర్టికల్ 9 ముద్దాయిలకు కొంత ఇబ్బందిని కలిగించవచ్చు, కానీ అది విధాన నిర్ణయం , ప్రభుత్వ కార్య చరణ విధానానికి సంబంధించినది కావచ్చు, దానితో మాకు సంబంధం లేదు. అయితే ---ఆచారంలో ఉన్న విధంగా క్రిమినల్ ఉత్తర్వుల --- పత్రులపై కోర్టు ఫీజు విధించాల లేదా , దీని విషయంలో సముచితమైన నిబంధనలు విధించే విషయం గురించి, శాసన సభ పరిశీలించి తగిన సముచితమైన నిర్ణయము తీసుకొనవచ్చు. మద్రాసు శాసన సభ , షెడ్యూల్ I లో ఆర్టికల్ 6-A ను ఆర్టికల్ 5 ఆఫ్ 1922, చాలా తక్కువుగా కనీసం 8 అణాల సమానమైన కోర్టు ఫీ ని నేర న్యాయస్థానము యొక్క అనువాదముగాని తీర్పు యొక్క ప్రతి పైన చెల్లించవలసినదిగా నియమాన్ని విధించింది.

పైన --- చర్య యొక్క ఫలితంగా ఈ అప్పీలును ఆమోదించుటకు వీలుకాదు మరియు ఫలితంగా అది నిష్పలమయింది మరియు అప్పీలు కొట్టివేయబడుతుంది.

ఫలితంగా —అప్పీలు ఇందుమూలముగా కొట్టివేయబడింది.